

ZAGY-GYÖNYÖR

▷ SZÖVEG: NAGY BALÁZS | FÉNYKÉP: SIMÁN LÁSZLÓ

Mit nekünk Izland hihetetlenül éles, kontrasztos színvilága és fonatos olvadékvíz-hálózatai, turistamágnesként működő, pompás völgyei...!?

A lényeg úgyis a részletekben rejtőzik – meg persze a látószögben, méretarányban, téma-választásban. 10 évvel a vörösiszap-katasztrófa után az ajkai zagytározók fölött drónnal repülve, a közelmúlt katasztrófájára emlékezve a szürreálisan látványos terepre is rácsodálkozunk.

Az ipari hulladékként kezelt, változatos vegyi összetételű iszap felszínének dinamikus alakuló formakincsében, mintázatában és színvilágában gyönyörködhetünk.

Valóságos terepasztal terül el alattunk: kicsiben tényleg azt látjuk, ami a természetben, emberi közreműködés nélkül is létrejön – legalábbis ami a vízfolyás-rajzolatot illeti. Az ülepedő iszapra időről időre víz és újabb zagyrétegek kerülnek. Az áramló anyag jellegzetes, fonatos mederhálózatot alakít ki: maga az áramlás viszonylag nagy energiájú, de igen sok a szállított hordalék, emiatt gyakoriak az elágazások, a szigetek, zátonyok. Minden mederrész rövid életű, beágyazottságuk csekély, a folyásirányok dinamikusán változnak.

Ráadásul az is megfigyelhető, ami a természetben már sokkal ritkábban kerül a szemünk elé: a vízmennyiség csökkenésével az áramló közeg egyre sűrűbb lesz. Előbb híg iszapfolyásokká alakul, majd a zagy – mint a hűlő láva – meg is szilárdul. Kőkeménnyé persze nem válik, ezt a felszínen helyenként látható állatnyomok, -csapások is jelzik.

Túrát azért ne tervezzünk ide! Bár csábító instagram-téma, de a rendkívül lúgos – és egyéb kémiai jellemzőit tekintve is kevésbé emberbarát – iszaptömeg nem az egészségmegőrzés terepe. Mindent a szemnek, semmit a kéznek!

Ez hazánkban készült?

Barátaim első reakciója a döbbenet volt... Percekig keresi a szem a fogódzót a képeken. Mintha 10 000 méteres magasságból látnánk folyami deltát. Vagy tán makrofotót egy erdei pocsolyáról...?

SIMÁN LÁSZLÓ
TÁJFOTÓS, ORVOS,
DRÓNPILOTA